

Mi meg szoktuk enni az állatokat

2017 december 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az ügyr?l persze percek alatt kiderült, hogy már a kérdés is hazug.

Mindig megdöbbenéssel fogadom, amikor egy-egy agresszív idióta nyilvánosságra kerül? hisztirohamát (Mi nem kerül manapság nyilvánosságra? Az interneten élünk...) felkapja a média és a maga céljainak megfelel?en – mint az egyetemes meggy?z?dés véres pallosát – körülhordozza az országban. Lelkiismeretlen zügfirkász-tempó...

Ez alkalommal (is) a Hvg dobta a széles nyilvánosság elé valamelyik felháborodott tapolcai szül? szavait: „alsós gyerekeknek kellett végignézni a disznó darabolását, az egyik másodikos sírva mesélte, hogyan d?lt a leölt állatból a vér. Hogyan történhetett ez meg szervezeten, egy iskolában, az igazgató és tanárok közrem?ködésével?”

Az ügyr?l persze percek alatt kiderült, hogy már a kérdés is hazug.

El?ször is, nem d?lt a vér. Az iskola igazgatója szerint a „megbízható helyr?l származó” disznót már a vásárlás helyszínén leölték és kivéztették, vagyis az iskola udvarán nem zajlott disznóölés. Másodszor: senkinek nem kellett végignéznie az állat feldolgozását. Aki akarta, megtehetette. Harmadszor pedig úgy történhetett meg a remek kezdeményezés, hogy nyilvánvalóan hasznára válik a gyerekeknek. És ez fontos szempont egy iskolában...

Talán, ha a felháborodott szül?t is elvitték volna gyerekkorában egy disznóvágásra, akkor most nem kap rohamot a olyasvalamit?l, a mi fajunknál természetes és magától értet?d?.

Mi, emberek meg szoktuk enni az állatokat.

Ide másolok egy rövid, ám annál szebb idézetet:

*„A malac-nép sí-rí; borju, bárány béget;
Aprómarha-nyáj közt van szörny? itélet;
A fehércseléd közt a beteg se lomha:
Holmi kis vásárnál népesebb a konyha.
Egy cseléd vizet tesz félakós bögrében,
Mely ha forr a t?zön s nem fér a b?rében,
Akkor a baromfit gyorsan belemártja,
Tollait letörli, bocskorát lerántja.
Van, ki a kis bárányt félti izzadástul;
S bundáját lerántja, még pedig irhástul;
Más a vékonypénzü nyúlat szalonnázza,
Hogy csöpögjön zsírtól ösztövérs csontváza.
Másik a malacot láng felett hintálja,
Sz?rit kés fokával b?rig borotválja...”*

Igen, ez a Toldi második énekében van. Kötelez? olvasmány. Igaz, csak hatodikban. De azért nem árt, ha a gyerekek látnak ilyesmit. Nem n?hetnek úgy föl, hogy nem tudják, honnan származik, hogyan készül az étel, amit megesznek.

Az el?z? nemzedék idején az állatok feldolgozása a hétköznapi rutin része volt. Néhány hagyományosan nemes konyhában ma is természetes. Nyulat, baromfit, ha otthon nincs, akár élve is haza lehet vinni a piacról.

Mi, városi gyerekek a huszadik században már csak ritkán láttunk ilyesmit. Helyette a biológia órán békát boncoltunk. De a szomszéd kislány, amikor az iskolaérettségi vizsgálaton megkérdezték t?le, mi borítja a csirkét, azt felelte, hogy m?anyag zacskó...

Aztán csodálkozunk, ha vegán lesz bel?le, meg a zseniális puzséri vicc, a kismacskapörkölt ötletén felháborodó kényszeres állatvéd?...

Valahogy az az érzésem, hogy itt kezdődik a safe-space igény, politikai korrektség, meg a genderfluiditás is. De ez csak egy érzés. Egy nagyon rossz érzés.

<http://kiettemeg.pestisracok.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
